

СТИВЪН КИНГ

ИЗВИНЕТЕ, НО НЕ Е ГРЕШКА

Превод от английски: Мария Парушева, Андрей Жишев, 1994

chitanka.info

БЕЛЕЖКИ НА АВТОРА

Съкращенията в сценариите са прости и съществуват, според автора, най-вече за да накарат пишещите сценарии да се почувствуваат като братство. Във всеки случай имайте предвид, че БП означава *близък план*; МБП означава *много близък план*, ИНТ означава *интериор*; ЕКС означава *екстериор*; ЗП означава *заден план*; ГТ означава *гледна точка*. Вероятно повечето от вас знаеха тези неща предварително, нали така?

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

ПОСТЕПЕННО СЕ ПОЯВЯВА В КАДЪР:
УСТАТА НА КАТИ УАЙДЪРМАН, МБП

Тя говори по телефона. Хубава уста; след няколко секунди ще се види, че всичко останало у нея е също толкова хубаво.

КАТИ

Бил? О, той казва, че нещо не е добре, но винаги е така между две книги... не може да спи, смята, че всяко главоболие е признак на тумор в мозъка... веднъж да започне и всичко ще бъде наред.

ЗВУК, ЗАДЕН ПЛАН: ТЕЛЕВИЗОР

КАМЕРАТА СЕ ОТДРЪПВА. КАТИ седи до телефона в кухнята и си бърбори със сестра си, докато прелиства разни каталоги. Трябва да забележим нещо не съвсем обичайно за телефона, по който тя говори: той е с две линии. Има СВЕТЕЩИ КОПЧЕТА, които показват коя линия е заета. В момента е заета само една линия — ТАЗИ, ПО КОЯТО ГОВОРИ КАТИ. ДОКАТО КАТИ ПРОДЪЛЖАВА РАЗГОВОРА СИ, КАМЕРАТА СЕ ОТКЪСВА ОТ НЕЯ, ПРЕКОСЯВА КУХНЯТА и през сводест вход минава към дневната.

КАТИ (гласът ѝ загълхва)

О, днес видях Джени Чарлтън... да! Станала е направо гемия!...

Тя изчезва. Телевизорът започва да се чува все по-силно. Появяват се три деца: ДЖЕФ, на осем, КОНИ, на десет, и ДЕНИС, на тринадесет. Дават „Колелото на Съдбата“, но те не го гледат. Ангажирани са в това прекрасно занимание, което се нарича „Спор какво ще се гледа след това“.

ДЖЕФ

Хайде де! Това беше първата му книга.

КОНИ

Първата му голяма книга.

ДЕНИС

Ще гледаме „Усмивки на крила“, както си гледаме всяка седмица, Джеф.

Денис говори с такава категоричност, на която може да бъде способен само един по-голям брат. „Още ли искаш да говорим по този въпрос? Само опитай и ще видиш какъв бой ще ти дръпна“ — сякаш казва лицето му.

ДЖЕФ

Може ли поне да го запищем?

КОНИ

В момента записваме новините по CNN за мама. Тя каза, че ще поговори доста по телефона е леля Луис.

ДЖЕФ

Боже Господи, как може да се записват новините по CNN? Та те въобще не спират!

ДЕНИС

На мама точно това ѝ харесва.

КОНИ

И не казвай „Боже Господи“, Джефи — още не си пораснал достатъчно, за да говориш за Бога извън църквата.

ДЖЕФ

Тогава не ми казвай Джефи.

КОНИ

Джефи, Джефи, Джефи.

Джеф става, отива до прозореца и започва да гледа в тъмното. Той наистина е много ядосан. Денис и Кони са истински доволни, както се полага за по-големи брат и сестра.

ДЕНИС

Бедният Джефи.

КОНИ

Мисля, че ще се самоубие.

ДЖЕФ (обръща се към тях)

Това е първата му книга. На вас наистина ли не ви пuka?

КОНИ

Вземи утре касетата под наем, щом толкова много ти се гледа.

ДЖЕФ

Знаеш, че не дават такива филми на малки деца!

КОНИ (унесено)

Я мълчете, това е Вана! Обожавам Вана!

ДЖЕФ

Денис...

ДЕНИС

Иди и помоли татко да ти го запише на видеото в неговия кабинет и престани да се държиш като абсолютен досадник.

ДЖЕФ прекосява стаята като пътъм се изплезва на Вана Уайт. Камерата го следва как отива в кухнята.

КАТИ

...и когато той ме пита дали тестът на Поли за стрептококи е положителен, аз трябваше да му напомня, че тя не е при нас, а е в

подготвителен клас в колежа... и да знаеш само, Луис, колко ми липсва...

Джеф просто преминава през кухнята, тръгва нагоре по стълбите.

КАТИ

Деца, ще мъкнете ли най-после?

ДЖЕФ (намусено)

Ще мъкнат. Сега вече ще мъкнат.

Той тръгва нагоре по стълбите малко потиснат. КАТИ поглежда след него, с обич и тревога.

КАТИ

Пак са се спречкали за нещо. Когато Поли е тук, добре ги строява, но сега, откакто я няма... Не зная... Може би не беше много добре, дето я изпратихме в Болтън. Понякога, като се обажда вкъщи, звучи толкова нещастна...

ИНТ БЕЛА ЛУГОШИ В РОЛЯТА НА ДРАКУЛА, БП

Дракула е застанал на входа на своя замък в Трансильвания. Някой е нарисувал балон, който излиза от устата му и в него е написано: „Слушайте! Моите деца на нощта! Каква музика свирят само!“ Постерът е окачен на врата, но ние виждаме това чак когато Джейф я отваря и влиза в кабинета на баща си.

ИНТ СНИМКА НА КЕЙТ, БП

КАМЕРАТА СЕ ЗАДЪРЖА ВЪРХУ НЕЯ, ПОСЛЕ ЛЕКО СЕ ОТМЕСТВА НАДЯСНО. Пред погледа ни преминава още една снимка, този път на Поли, дъщерята, която е заминала да се уми, далече от семейството. Тя е прекрасно момиче на шестнадесетина години. След Поли се вижда снимката и на Денис... после на Кони... после Джейф.

Камерата продължава да се извива, като постепенно се отдръпва назад, така че ние виждаме БИЛ УАЙДЪРМАН, мъж на четиридесет и четири. Има уморен вид. Вперил е погледа в екрана на компютъра на бюрото си, но съзнанието му е в почивка тази вечер, защото еcranът е пуст. На една от стените се виждат поставени в рамки корици на книги. Всички са страшни. Заглавието на една от тях е „Призрачна целувка“.

ДЖЕФ се приближава тихо зад баща си. Килимът погълща стъпките му. Бил въздъхва и изключва компютъра. Миг след това Джейф пляска с ръце по раменете на баща си.

ДЖЕФ

Баф!

БИЛ

Здрави, Джифи.

Завърта стола си и се обръща към сина си, който е доста разочарован.

ДЖЕФ

Защо не се изплаши?

БИЛ

Плашенето е мой специалитет, с това си вадя хляба. Закоравял съм. Какво има?

ДЖЕФ

Татко, може ли да гледам първата част на „Призрачна целувка“, а после ти да запишеш останалото? Денис и Кони са окupирали всичко.

Бил се обръща, за да погледне корицата на книгата, замислен.

БИЛ

Ти сигурен ли си, че искаш да го гледаш, приятел? Доста е...

ДЖЕФ

Да!

ИНТ КАТИ, НА МЯСТОТО ДО ТЕЛЕФОНА В този кадър ясно виждаме зад нея стълбите, които водят към кабинета на мъжа ѝ.

КАТИ

Абсолютно съм сигурна, че Джеф има нужда от шини на зъбите, обаче нали го знаеш Бил...

По другата линия се звъни. Втората лампичка на телефона просветва.

КАТИ

Търсят ни по другата линия, Бил ще...

Но виждаме как Бил и Джеф слизат по стълбите зад нея.

БИЛ

Скъпа, къде са празните касети? Не можах да ги намеря в кабинета и...

КАТИ (На БИЛ) Почакай!

(На ЛУИС)

Изчакай секунда да видя кой е на другата линия, Лу.

Тя превключва от едната линия на другата. Натиска най-горното копче, откъдето е дошло новото повикване.

КАТИ

Ало! Семейство Уайдърман.

ЗВУК: ОТЧАЯНО ХЪЛЦАНЕ.

ХЪЛЦАЩ ГЛАС

Отведете... моля ви заведете... заве...

КАТИ

Поли? Ти ли си? Какво има?

ЗВУК: ХЪЛЦАНЕ Ужасно е, да ти скъса сърцето.

ХЪЛЦАЩ ГЛАС

Моля ви... бързо...

ЗВУК: ХЪЛЦАНЕ... После ЩРАК! Връзката се разпада.

КАТИ

Поли, успокой се! Каквото и да е станало, не може да е толкова стара...

Чува се бученето от откритата линия.

Джеф е тръгнал към стаята с телевизора с надеждата да намери свободна касета.

БИЛ

Кой се обади?

Без да поглежда към съпруга си и без да му отговори, Кейт натиска паколното копче.

КАТИ

Луис? Слушай, ще ти позвъня по-късно. Поли се обади и ми се стори много разстроена. Не... затвори телефона. Да, добре. Благодаря ти.

Заваря телефона.

БИЛ (угрижен)

Поли ли беше?

КАТИ

Плачеше неудържимо. Прозвуча ми така, сякаш искаше да каже: „Елате да ме приберете вкъщи“... Знаех, че това проклето училище ще

й вземе здравето... Защо ли се оставих да ме убедиш...

Тя започва трескаво да рови на полицата с телефона. Наоколо се разлетяват рекламни брошури.

КАТИ

Кони, ти ли ми взе тефтерчето с адресите?

КОНИ (глас)

Не, мамо.

Бил измъква от задния си джоб смачкано тефтерче и започва да го прелиства.

БИЛ

Ето, аз го имам. Само дето...

КАТИ

Знам, че телефонът на проклетото общежитие е винаги зает. Дай ми го.

БИЛ

Скъпа, успокой се.

КАТИ

Ще се успокоя след като говоря с нея. Тя е на шестнадесет години, Бил. Момичетата на шестнадесет години често изпадат в депресии. Понякога дори се самоу... дай ми проклетия номер.

БИЛ

617-555-8641

Докато тя набира номера, камерата преминава в БП.

КАТИ

Хайде, хайде... дано е свободно... само този път...

ЗВУК: ИЗЩРАКВАНЕ. Пауза. След това... чува се сигнал свободно.

КАТИ

Господи, благодаря ти!

ГЛАС

Общежитието Хартсхорн, на телефона е Фрида. Ако ви трябва Лекса, кралицата наекса, тя е още под душа, Арни.

КАТИ

Бихте ли повикали Поли на телефона? Поли Уайдърман? Обажда се Кейт Уайдърман, майка ѝ.

ГЛАС

О, Боже! Извинете. Аз пък помислих... почакайте моля, Госпожо Уайдърман.

ЗВУК: ТЕЛЕФОНЪТ ИЗЩРАКВА

ГЛАС (чува се съвсем слабо)

Поли! Пол?... Телефонът!... Майка ти се обажда!

ИНТ ПО-ШИРОК ЪГЪЛ ОТ МЯСТОТО НА ТЕЛЕФОНА,
ВИЖДА СЕ БИЛ

БИЛ

Е, и?

КАТИ

Отидоха да я повикат. Надявам се.

Връща се ДЖЕФ с касета в ръка.

ДЖЕФ

Намерих една, татко. Денис ги беше скрил, както обикновено.

БИЛ

Идвам след една минута, Джеф. Иди да гледаш телевизия.

ДЖЕФ

Но...

БИЛ

Няма да забравя. Върви сега.

ДЖЕФ излиза.

КАТИ

О, хайде, хайде, хайде...

БИЛ

Успокой се, Кати.

КАТИ

Само да беше я чул! Нямаше да ми казваш да се успокоя.
Звучеше толкова...

ПОЛИ (бодро)

Здрави, майче!

КАТИ

Поли? Миличка? Добре ли си?

ПОЛИ (с щастлив глас)

Дали съм добре? Имам отличен по биология, много добър на есето по френски и Рони Хенсън ме покани на пролетния бал. Толкова съм добре, че ако ми се случи още едно хубаво нещо, просто ще се пръсна.

КАТИ

Ти не ми ли се обади преди малко? Късаше се от рев...

По лицето на Кати разбираме, че тя вече знае отговора на този въпрос.

ПОЛИ

Не, въобще не съм се обаждала!

КАТИ

Радвам се за контролното ти и затова, че ще ходиш на бала.
Сигурно е бил някой друг. Пак ще се чуем!

ПОЛИ

Добре. Много поздрави на татко!

КАТИ

Ще го поздравя.

ИНТ МЯСТОТО ДО ТЕЛЕФОНА, ПО-ШИРОК ЪГЪЛ**БИЛ**

Добре ли е?

КАТИ

Добре е. Бях готова да се закълна, че е Поли, но... тя е толкова щастлива.

БИЛ

Значи някой си е направил майтап. Или пък някой е бил толкова разстроен, че е набрал погрешен номер... „през трепкащото було на сълзите“, както бихме казали ние, ветераните-драскачи.

КАТИ

Не беше майтап и не беше грешка! Беше някой от семейството!

БИЛ

Скъпа, не можеш да си толкова сигурна.

КАТИ

Така ли? Ако се обади Джефи и плаче, ти няма ли да го познаеш?

БИЛ (шокиран от това)
Ами, може би! Сигурно!

Тя не го слуша. Натиска бутоните на телефона, бързо.

БИЛ
На кого звъниши?

Тя не му отговаря.

ЗВУК: телефон, който иззвънява два пъти. След това:

ВЪЗРАСТЕН ЖЕНСКИ ГЛАС
Ало?

КАТИ
Мамо? Ти ли си... (пауза). Ти ли се обади преди малко?

ГЛАС
Не, скъпа... защо?

КАТИ
О, нали ги знаеш тези телефони. Говорех с Луис и второто обажддане се изгуби.

ГЛАС
Е, не съм била аз, Кати. Днес видях най-фантастичната рокля в един бутик и...

КАТИ
Какво ще кажеш, ако ти се обадя по-късно, мамо?

ГЛАС
Кати, добре ли си?

КАТИ

Имам... мамо, струва ми се, че имам разстройство. Трябва да свършваме. Чao!

Тя затваря телефона. Бил остава мълчаливо, докато тя затвори телефона, после изведнъж избухва в див смях, като магарешки рев.

БИЛ

Боже Господи... разстройство... Трябва да го запомня, че като ми се обади агентът ми следващия път... о, Кати, как успя да се оправиш само...

КАТИ (почти крещи)

Това не е смешно!

Бил престава да се смее.

ИНТ СТАЯТА С ТЕЛЕВИЗОРА

Джеф и Денис се боричкат. Изведнъж спират. И трите деца поглеждат към кухнята.

ИНТ ТЕЛЕФОНА, БИЛ И КАТИ

КАТИ

Казвам ти, че беше някой от семейството и звучеше толкова... о, ти няма да разбереш. Този глас ми е познат.

БИЛ

Но ако Поли е добре и майка ти е добре...

КАТИ (убедено)

Дона е.

БИЛ

О, хайде, скъпа, преди малко беше сигурна, че е Поли.

КАТИ

Няма кой друг да е. Говорех по телефона с Луис и мама е добре, значи може да бъде само Дона. Тя е най-малката... Може да съм я сбъркала с Поли... но сега тя е сама в онази ферма, с бебето!

БИЛ (стреснат)

Как така сама?

КАТИ

Джери е в Бърлингтън! Дона е, нещо се е случило с Дона!

Кони влиза разтревожена в кухнята.

КОНИ

Мамо? Добре ли е леля Дона?

БИЛ

Доколкото ни е известно е добре. Успокой се, миличко. Няма защо да се тревожим, преди да сме сигурни, че има защо.

Кати избира номера и се заслушва. Звук: сигнал заето. Кати затваря телефона. Бил я поглежда въпросително с повдигнати вежди.

КАТИ

Заето.

БИЛ

Кати, сигурна ли си...

КАТИ

Само тя остава... тя трябва да е била. Бил, страх ме е. Ще ме закараши ли дотам?

БИЛ

Какъв ѝ е номерът?

КАТИ

555–6169

Бил набира номера. Чува сигнал заето. Затваря и натиска нулата.

ТЕЛЕФОНИСТКА

Централа.

БИЛ

Опитвам се да набера номера на балдъзата ми. Линията е заета. Подозирам, че може да има някакъв проблем. Можете ли да прекъснете разговора, за да се свържем с нея?

ИНТ ВРАТАТА НА СТАЯТА С ТЕЛЕВИЗОРА

И трите деца са застанали на вратата тихи и разтревожени.

ИНТ ЪГЪЛЪТ С ТЕЛЕФОНА, БИЛ И КЕЙТ

ТЕЛЕФОНИСТКА

Как се казвате, господине?

БИЛ

Уилям Уайдърман. Телефонният ми номер е...

ТЕЛЕФОНИСТКА

Да не би да сте Уилям Уайдърман, дето написа „Орисията на паяка“?

БИЛ

Да, моя е. Ако...

ТЕЛЕФОНИСТКА

Боже Господи, направо съм влюбена в тази книга! Влюбена съм във всичките ви книги! Аз...

БИЛ

Много се радвам, че е така, но в момента съпругата ми е много разтревожена, че не може да се свърже със сестра си. Ако имате

възможност...

ТЕЛЕФОНИСТКА

Да мога да го направя. Моля, дайте ми телефонния си номер, господин Уайдърман, трябва да го впиша тук. (Тя се кикоти.) Обещавам, че няма да го дам на никого.

БИЛ

Номерът ми е 555–4408.

ТЕЛЕФОНИСТКА

И на кой номер искате да се обадите?

БИЛ (поглежда към КАТИ)

Хаа...

КАТИ

555–6169.

БИЛ

555–6169.

ТЕЛЕФОНИСТКА

Почекайте един момент, господин Уайдърман... Между другото и „Нощта на Звяра“ също беше много хубава. Изчакайте малко.

ЗВУК: ТЕЛЕФОННО ЩРАКАНЕ

КАТИ

Тя дали...

БИЛ

Да. Трябва да...

Чува се едно последно изщракване.

ТЕЛЕФОНИСТКА

Извинете ме, господин Уайдърман, но тази линия не е заета.
Просто телефонът е оставен отворен. Дали ако ви изпратя моя
екземпляр от „Орисията на паяка“...

Бил затваря телефона.

КАТИ

Зашо затвори?

БИЛ

Тя не може да се включи в линията. Телефонът не е зает. Просто
е отворен.

Споглеждат се мрачно един друг.

ЕКС НИСКА СПОРТНА КОЛА ПРЕМИНАВА ПРЕД
КАМЕРАТА. НОЩ

ИНТ В КОЛАТА БИЛ И КАТИ

КАТИ, изплашена. БИЛ, на волана, разтревожен.

КАТИ

Хей, Бил, кажи ми, че с нея всичко е наред.

БИЛ

С нея всичко е наред.

КАТИ

А сега ми кажи какво мислиш в действителност.

БИЛ

Тази вечер Джейф се промъкна зад гърба ми и се опита да ме
изплаши с „баф!“. Много беше разочарован, когато аз не подскочих.
Казах му, че съм закоравял, защото плашенето е мой специалитет.
(Пауза) Това беше лъжа.

КАТИ

Защо му трябваше на Джери да се мести чак там, когато половината време го няма вкъщи? И тя е сама с това мъничко-мъничко бебе? Защо?

БИЛ

Тихо, Кати, почти стигнахме.

КАТИ

Давай по-бързо!

ЕКС КОЛАТА

Той кара още по-бързо.

ИНТ СТАЯТА С ТЕЛЕВИЗОРА В ДОМА НА УАЙДЪРМАН

Телевизорът продължава да е включен и децата продължават да са там, но са престанали да се дърлят.

КОНИ

Денис, как мислиш, дали леля Дона е добре?

ДЕНИС (смята, че тя е мъртва, обезглавена от някой маниак.)

Да. Разбира се, че е добре.

ИНТ ТЕЛЕФОНЪТ ГТ ОТ СТАЯТА С ТЕЛЕВИЗОРА

Той е там, в ъгъла, окачен на стената, в тъмното като змия, готова за атака.

ЗАТЪМНЕНИЕ

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

ЕКС САМОТНА ФЕРМА

Към нея води дълга алея. Свети само в дневната. По алеята се разливат фаровете на кола. Колата на Уайдърманови се приближава до гаража и спира пред него.

ИНТ КОЛАТА, С БИЛ И КАТИ

КАТИ

Страх ме е.

Бил се навежда, бръква под седалката и изважда пистолет.

БИЛ (навъсено)

Баф-баф!

КАТИ (напълно изненадана)

Откога го имаш това?

БИЛ

От миналата година. Не исках да ви плаша с децата. Имам разрешително. Хайде.

БП БИЛ И КАТИ

Излизат. Кати застава до колата, докато БИЛ се приближава до гаража и надниква вътре.

БИЛ

Колата ѝ е тук.

КАМЕРАТА ГИ ПРОСЛЕДЯВА КАК СЕ ПРИБЛИЖАВАТ ДО входната врата. Сега чуваме телевизора, който е пуснат високо. БИЛ натиска звънеца. Чуваме го как звъни вътре. Те чакат. КАТИ натиска звънеца. Никой не отваря. Тя го натиска и не си вдига пръста от него. БИЛ поглежда към:

БП КЛЮЧАЛКАТА, ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА БИЛ
Върху нея се виждат големи драскотини.

БП БИЛ И КАТИ

БИЛ (тихо)

Някой е пипал ключалката.

КАТИ поглежда и изхлипва. БИЛ опитва вратата. Тя се отваря. Телевизорът се чува още по-силно.

БИЛ

Стой плътно зад мен. Бъди готова да побегнеш в случай, че стане нещо. Боже Господи, трябваше да те оставя вкъщи, Кати.

Той влиза. КАТИ го следва, ужасена до сълзи.

ИНТ ДНЕВНАТА НА ДОНА И ДЖЕРИ

От този ъгъл виждаме само малка част от стаята. Телевизорът се чува още по-високо. Бил влиза в стаята с вдигнат пистолет. Поглежда надясно... и изведнъж цялото му напрежение изчезва. Навежда пистолета.

КАТИ (промъква се до него)

Бил... какво...

Той посочва

ИНТ ДНЕВНАТА, ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА БИЛ И КАТИ

Стаята изглежда така, сякаш през нея е минал циклон... но не от грабеж или убийство; просто от едно здраво осемнадесет месечно бебе. След изтощителен ден, прекаран в съсипване на дневната, бебето се е уморило и мама се е уморила и са заспали заедно на кушетката. Бебето е в скута на Дона. На главата ѝ има слушалки от уокмен. Има играчки, здрави гумени играчки — герои от „Улица Сезам“ и строителни елементи от Плейскул. Разхвърляни са навсякъде. Бебето е измъкнало повечето от книгите от библиотеката. По всичко личи, че добре е сдъвкало една от тях. Бил се приближава и я вдига. Това е „Призрачна целувка“.

БИЛ

Много хора сами казвали, че направо погълъщат книгите ми, но това вече е прекалено.

На него му е забавно. Но не и на КАТИ. Тя се приближава до сестра си, готова да ѝ вдигне скандал... но вижда колко изтощена изглежда Дона и поомеква.

ИНТ ДОНА И БЕБЕТО ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА КАТИ

Заспали са дълбоко и дишат равномерно, като картина на Рафаел на Мадоната с Младенца. Камерата се връща на уокмена. Чуваме слабо Хюи Луис енд дъ Нюз. Камерата продължава още малко напред до един телефон, който се намира на масата до стола. Слушалката не е на вилката. Изместена е леко, колкото да прекъсне връзката и да изплаши хората до смърт.

ИНТ КАТИ

Тя въздъхва, навежда се и поставя слушалката на вилката. След това натиска стопа на уокмена.

ИНТ ДОНА, БИЛ И КАТИ

ДОНА се събужда, когато музиката спира. Гледа объркана към БИЛ и КАТИ.

ДОНА (замаяна)

Ами... здрави.

Тя осъзнава, че е със слушалките на уокмена и ги сваля.

БИЛ

Здрави, Дона.

ДОНА (продължава да е полузаспала)

Трябаше да звъннете, бе хора. Къщата е направо кочина.

Усмихва се. Цялата грива, когато се усмихне.

КАТИ

Опитахме се. Телефонистката каза на Бил, че телефонът не е затворен. Помислих си, че може нещо да се е случило. Как можеш да спиш докато гърми тази музика?

ДОНА

Така си почивам най-добре.

(Вижда изгризаната книга в ръцете на БИЛ)

О, Бил, за Бога, извинявай! На Джъстин му никнат зъби и...

БИЛ

Много критици биха казали, че той е изbral много подходяща книга, в която да си забие зъбите. Не искам да те плаща красавице, но някой се е опитвал да ти отвори входната врата с отвертка или нещо такова. Не зная кой е бил, но се е опитал да проникне през нея.

ДОНА

Боже, ама не! Това беше Джери миналата седмица. Погрешка затворих вратата и се заключихме отвън, а той си беше забравил ключа, и резервният не беше над вратата, където обикновено го държим. Той беше адски ядосан, защото много му се ходеше до тоалетната, така че грабна една отвертка, за да отвори. Обаче не стана

— тази ключалка си я бива. (Пауза) Докато си намеря ключа, той вече си беше свършил работата в храстите.

БИЛ

И ако никой не се е опитвал да влезе през вратата, тогава защо аз можах приста да отворя вратата и да вляза?

ДОНА (виновно)

Ами... аз понякога забравям да я заключа.

КАТИ

Значи тази вечер ти не си ми звънила по телефона, Дона?

ДОНА

Боже, не съм! На никого не съм се обаждала! Не съм имала време да звъня, трябваше да гоня Джъстин! Той непрекъснато се опитваше да изяде омекотителя за тъкани! Тогава му се доспа, а аз седнах и реших да послушам малко музика, докато дойде време за твоят филм по телевизията, Бил, и съм заспала...

Като чува за филма, Бил видимо трепва и спира поглед върху книгата. След това поглежда часовника си.

БИЛ

Обещах на Джейф да му го запиша. Хайде, Кати, можем да се върнем навреме.

КАТИ

Секунда само.

Вдига телефона и набира номер.

ДОНА

Слушай, Бил, смяташ ли, че Джейфи е достатъчно голям да гледа такива филми?

БИЛ

Той върви по кабелната телевизия. Те изрязват кървавите епизоди.

ДОНА (объркана, обаче с добро чувство)
О, това е добре.

ИНТ КАТИ, БП

ДЕНИС (по телефона) Ало?

КАТИ

Просто си помислих, че ще ви е по-спокойно, ако ви кажа, че леля Дона е добре.

ДЕНИС (по телефона)
О, слава Богу! Благодаря, мамо!

ИНТ В ЪГЪЛА С ТЕЛЕФОНА. ДЕНИС И ДРУГИТЕ. Той има много облекчен вид.

ДЕНИС

С леля Дона всичко е наред.

ИНТ В КОЛАТА, БИЛ И КАТИ Известно време пътуват мълчаливо.

КАТИ

Ти ме мислиш за една истерична идиотка, нали така?

БИЛ (искрено учуден)
Не! И аз се изплаших.

КАТИ

Ти наистина ли не си ми ядосан?

БИЛ

Ако знаеш само как ми олекна. (Смее се.) Хич я няма нашата Дона, но аз си я обичам.

КАТИ (навежда се към него и го целува) Обичам те. Ти си най-големият сладур.

БИЛ

Аз съм най-голямото страшилище.

КАТИ

Мен не можеш да ме преметнеш.

ЕКС КОЛАТА

ПРЕЛИТА КРАЙ КАМЕРАТА И ПРЕМИНАВАМЕ В:
ИНТ ДЖЕФ В ЛЕГЛОТО

Стаята е тъмна. Завивките са дръпнати до главата му.

ДЖЕФ

Обещаваш ли да запишеш останалото?

КАМЕРАТА СЕ ОТДРЪПВА така, че виждаме БИЛ, който е седнал на леглото.

БИЛ

Обещавам.

ДЖЕФ

Много ми хареса момента, когато мъртвецът откъсна главата на пънкаря.

БИЛ

Ами... преди изрязваха кървавите сцени.

ДЖЕФ

Какво, татко?

БИЛ

Нищо. Обичам те, Джефи.

ДЖЕФ

И аз те обичам. И Джамбо те обича.

Джеф вдига плюшен дракон, който определено няма войнствен вид. БИЛ целува дракона, след това ДЖЕФ.

БИЛ

Лека нощ.

ДЖЕФ

Лека нощ. (Когато Бил стига до вратата) Радвам се, че с леля Дона всичко е наред.

БИЛ

И аз.

ИНТ ТЕЛЕВИЗОРЪТ БП

Някакъв тип, който има вид на загинал при автомобилна катастрофа поне две седмици преди да започнат снимките (и оттогава е бил изложен на горещ климат) излиза със залитане от гробница. Камерата се отдръпва и виждаме БИЛ, който включва видеото на запис.

КАТИ (чува се само гласът ѝ)

Баф.

БИЛ се оглежда. Камерата се отдръпва още повече, така че виждаме КАТИ, облечена в прозрачна нощница.

БИЛ

На тебе „баф“. Пропуснах първите четиридесет секунди след паузата. Трябваше да целуна Рамбо.

КАТИ

Сигурен ли си, че не ми се сърдиш, Бил?

Той отива до нея и я целува.

БИЛ

Ни най-малко.

КАТИ

Бях готова да се закълна, че беше някой от нашите. Нали разбиращ какво искам да кажа? Някой от нашите?

БИЛ

Да.

КАТИ

Сякаш още чувам онова хлипане. Толкова тъжно... така покрусено.

БИЛ

Кати, не ти ли се е случвало да припознаеш някого на улицата, да му извикаш и когато се обърне да видиш, че това е напълно непознат човек?

КАТИ

Да, веднъж в Сиатъл. Бях в един супермаркет и ми се стори, че видях старата си съквартирантка. Аз... о, да. Сега разбирам какво имаш предвид.

БИЛ

Човек може да се припознае в нечий глас, така както може да се припознае в нечие лице.

КАТИ

Да, но... човек може да различи, когато е някой от своите. Поне до тази вечер бях сигурна, че е така.

Тя слага бузата си върху рамото му. По лицето ѝ се чете тревога.

КАТИ

Бях абсолютно сигурна, че е Поли...

БИЛ

Заштото непрекъснато се тревожиш как тя се оправя в новото училище... Въпреки че, ако се съди по това, което ти каза тази вечер, явно се оправя много добре. Ти как мислиш?

КАТИ

Да... предполагам, че е така.

БИЛ

Хайде, отпусни се, скъпа.

КАТИ (вглежда се внимателно в очите му)

Не обичам да те виждам толкова уморен. Побързай с новата книга, моля те.

БИЛ

Ами, опитвам се.

КАТИ

Ще дойдеш ли да си легнем?

БИЛ

Веднага щом запиша филма за Джейф.

КАТИ (смее се)

Бил, тази машина е произведена от японски техници, който са помислили за всичко. Тя ще запише всичко сама.

БИЛ

Да, обаче този филм отдавна не съм го гледал и...

КАТИ

Добре, тогава. Приятно гледане. Сигурно няма да заспя веднага.
(Пауза). И аз си имам нещо предвид.

БИЛ (усмихнат)

Ами, така ли?

КАТИ

Ами така.

Тя тръгва навън, виждат се дългите ѝ крака, после се обръща на вратата, защото се е сетила за нещо.

КАТИ

Ако покажат онази сцена, където главата на пънкаря...

БИЛ (виновно)

Ще я изтрия.

КАТИ

Лека нощ. И още веднъж ти благодаря. За всичко.

Тя си тръгва. Бил седи в стола.

ИНТ ТЕЛЕВИЗОРЪТ БП

Двойка се целува в кола. Изведнъж вратата е изтрягната и се появява мъртвецът. Кадърът преминава в:

ИНТ КАТИ, В ЛЕГЛОТО

Тъмно е. Тя спи. Разбужда се... донякъде.

КАТИ (сънливо)

Хей, драги...

Тя протяга ръка към него, но неговата страна на леглото е празна, завивката, е все така опъната. Тя сяда. Поглежда към:

ИНТ ЧАСОВНИК НА НОЩНАТА МАСИЧКА, ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА КАТИ

Часовникът показва 2:03. После премигва и показва 2:04.

ИНТ КАТИ

Сега вече напълно разбудена. И разтревожена. Тя става, облича пеньоара си и излиза от спалнята.

ИНТ ТЕЛЕВИЗИОННИЯТ ЕКРАН, БП Сняг

КАТИ (гласът ѝ се приближава)

Бил? Скъпи? Добре ли си? Бил? Би...

ЙНТ КАТИ, В КАБИНЕТА НА БИЛ

Тя е замръзнала с широко отворени, ужасени очи.

ИНТ БИЛ, В СВОЯ СТОЛ

Килнал се е на една страна, очите му са затворени, ръката му е пъхната под ризата. ДОНА беше заспала. БИЛ не е.

ЕКСТ. КОВЧЕГ, КОЙТО СЕ СПУЩА В ГРОБА

СВЕЩЕНИК (глас)

И така, ние предаваме тленните останки на Бил Уайдърман на земята, с вяра в духа и в душата му. „И нека не бъдете отхвърлени, братя...“

ЕКСТ КРАЙ ГРОБА

Тук са се наредили всички от семейство УАЙДЪРМАН. КАТИ и ПОЛИ са облечени в еднакви черни рокли и еднакви воалетки. Кони носи черна пола и бяла блуза. ДЕНИС и ДЖЕФ са облечени в черни костюми. ДЖЕФ плаче. Под мишницата си е стиснал дракона Джамбо за малко допълнително успокоение.

Камерата се приближава към КАТИ. По бузите ѝ се стичат сълзи. Тя се навежда и взема шепа пръст. Хвърля я в гроба.

ЕКС ДЖЕФ Плаче.

ЕКС ПОГЛЕД НАВЪТРЕ В ГРОБА Разпръсната пръст над ковчега

КАДЪРЪТ ПРЕМИНАВА В: ЕКС ГРОБЪТ

ГРОБАР подрежда последния чим.

ГРОБАР

Жена ми казва, че е трябвало да напишете поне още един-два, преди да получите инфаркта, господине. (Пауза) Аз пък предпочитам уестърни.

ЕКС ЦЪРКВА

НАДПИС: ПЕТ ГОДИНИ ПО-КЪСНО

ЗВУЧИ СВАТБЕН МАРШ. ПОЛИ, пораснала и преливаща от щастие, се появява под дъжд от ориз. Облечена е в булчинска рокля, до нея е младоженецът.

Сватбарите, които хвърлят ориз, са се подредили от двете страни на пътеката. Зад булката и младоженеца идват и останалите. Сред тях забелязваме КАТИ, ДЕНИС, КОНИ и ДЖЕФ... всичките са пет години по-възрастни. КАТИ е с друг мъж. Това е ХАНК. Междувременно КАТИ също се е омъжила.

ПОЛИ се обръща към майка си.

ПОЛИ

Благодаря ти, мамо.

КАТИ (плаче)

О, хубавата ми кукла, толкова съм щастлива.

Прегръщат се. След малко ПОЛИ се дръпва назад и поглежда към ХАНК. Следва кратък миг напрежение, след което ПОЛИ прегръща и ХАНК.

ПОЛИ

И на теб ти благодаря, Ханк. Извинявай, че се държах толкова глупашки през цялото това време...

ХАНК (спокойно)

Никога не си се държала глупашки, Поли. Всяко дете си има само един баща.

КОНИ

Хвърляй го! Хвърляй го!

След миг Поли хвърля букета си.

ЕКС БУКЕТЪТ В БЛИЗЪК ПЛАН, ЗАБАВЕН КАДЪР Превърта се във въздуха.

КАДЪРЪТ ПРЕМИНАВА В: ИНТ КАБИНЕТЪТ, КАТИ, НОЩ

Снимките продължават да са на бюрото, но компютърът е бил заменен от голяма лампа, която осветява ярко купчина чертежи. Обложките на книгите са заменени със снимки на сгради. Вероятно сгради, които първо са били построени във въображението на Ханк.

КАТИ гледа бюрото, замислена и малко тъжна.

ХАНК (глас)

Ще дойдеш ли да си легнеш, Кати?

Тя се обръща и камерата се отдръпва, за да ни покаже и ХАНК. Той е по халат, облечен върху пижама. Тя се приближава и леко го прегръща, усмихната. Може би ще забележим няколко бели кичура в

косите ѝ, „нейното хубаво пони“ е пробягало доста от пътя си, откакто БИЛ е умрял.

КАТИ

След малко. Нали разбираш, една жена не вижда първородната си дъщеря да се жени всеки ден.

ХАНК

Разбирам.

Камерата ги следва как тръгват от работната част на кабинета и се отправят към по-всекидневната част. Тя изглежда съвсем както е изглеждала в старите времена, с малка масичка, стерео, телевизор, диван и старото кресло на БИЛ. Тя поглежда към него.

ХАНК

Все така ти е мъчно за него, нали?

КАТИ

В някои дни ми е по-мъчно, отколкото обикновено. Ти не знаеше, а Поли беше забравила.

ХАНК

Какво беше забравила, скъпа?

КАТИ

Поли се ожени в деня, когато се навършват пет години от смъртта на Бил.

ХАНК (прегръща я)

Хайде, защо не дойдеш да си легнем?

КАТИ

След малко.

ХАНК

Добре. Може да не съм заспал още.

КАТИ

Да не ти минават разни идеи през главата?

ХАНК

Може и да ми минават.

КАТИ

Това е хубаво.

Той я целува, след това си тръгва, като затваря вратата след себе си. КАТИ сяда в стария стол на БИЛ. Наблизо, върху малката масичка се намира дистанционното управление за телевизора и дериват на телефона. КАТИ поглежда пустия еcran и КАМЕРАТА СЕ ПРИБЛИЖАВА до лицето ѝ. В едното ѝ око набъбва сълза, блеснала като сапфир.

КАТИ

Много ми липсваши, драги. Страшно много. Всеки ден. И знаеш ли какво? Направо ме боли.

Сълзата се стича. Тя взема дистанционното управление на телевизора и го включва.

ИНТ ТЕЛЕВИЗОРЪТ ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА КАТИ

Тъкмо свършва реклама за ножовете Гинзу и се появява заставка със звезда

ТЕЛЕВИЗИОНЕН ГОВОРИТЕЛ (глас)

Сега отново Канал 63 със своето предаване както всеки четвъртък „Звездни филми“. Тази вечер ще гледате... "Призрачна целувка".

Заставката изчезва и преминава в образа на Някакъв тип, който има вид на загинал при автомобилна катастрофа поне две седмици преди да започнат снимките (и оттогава е бил изложен на горещ климат). Той излиза със залитане от същата стара гробница.

ИНТ КАТИ

Страхотно стресната — почти ужасена. Бързо натиска копчето за изключване на дистанционното управление. Телевизорът угасва.

Лицето на КАТИ се оживява. Тя започва да се бори с надигащата се емоционална буря, но съвпадението с филма прелива чашата на един от най-емоционално натоварените дни в живота ѝ. Бентът се отприщва и тя започва да хлипа... ужасни, покрусени ридания. Посяга към малката масичка, за да постави дистанционното на нея и събarya телефона на пода.

ЗВУК: БУЧЕНЕТО НА ОТВОРЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Обляното ѝ в сълзи лице изведнъж замръзва, когато тя вижда телефона. На лицето ѝ се появява нещо... може би някаква идея? Може би интуиция? Трудно е да се определи. А може би и не е необходимо.

ИНТ ТЕЛЕФОНЪТ, ОТ ГЛЕДНА ТОЧКА НА КАТИ

КАМЕРАТА СЕ ПРИБЛИЖАВА В СЪВСЕМ БЛИЗЪК ПЛАН... ДОКАТО точките на слушалката заприличват на бездни.

ОЩЕ ПО-СИЛНО СЕ ЧУВА БУЧЕНЕТО НА ОТВОРЕНАТА ЛИНИЯ

ПОТЪВАМЕ В ТЪМНИНАТА... и чуваме

БИЛ (глас)

На кого се обаждаш? На кого искаш да се обадиш? На кого би се обадила, ако не беше твърде късно?

ИНТ КАТИ

Сега на лицето ѝ е изписано странно хипнотизирано изражение. Тя се навежда, взема телефона и набира номер, на пръв поглед случаини цифри.

ЗВУК: СИГНАЛ СВОБОДНО

КАТИ продължава да гледа като хипнотизирана. Това състояние продължава, докато някой от другия край вдига слушалката... и тя чува себе си от другия край на линията.

КАТИ (глас по телефона)

Ало, семейство Уайдърман.

КАТИ — днешната КАТИ с посребрените кичури в косите — продължава да хлипа, но едновременно с това на лицето ѝ се опитва да се появи отчаяна надежда. На някакво ниво тя разбира, че дълбочината на мъката ѝ е дала възможност за някакъв вид телефонно пътуване през времето. Тя се опитва да говори, да накара думите да излязат от гърлото ѝ.

КАТИ (хлипайки)

Отведете... моля ви... заве...

ИНТ КАТИ, ДО ТЕЛЕФОНА, РЕПРИЗ

Действието се развива преди пет години. БИЛ е застанал до нея със загрижен вид. ДЖЕФ се отдалечава, за да потърси празна касета в съседната стая.

КАТИ

Поли? Какво се е случило?

ИНТ КАТИ, В КАБИНЕТА

КАТИ (хълцайки)

Моля ви... бързо...

ЗВУК: ИЗЩРАКВАНЕ, ВРЪЗКАТА СЕ РАЗПАДА.

КАТИ (крещи)

Заведете го в болницата! Ако искате да оживее, заведете го в болницата! Той ще получи инфаркт! Той...

Бавно, много бавно Кати затваря телефона. След това, само след миг, пак го вдига. Говори гласно без да го съзнава. Може би въобще не си дава сметка за това.

КАТИ

Набрах стария номер. Набрах...

ВМЪКВАНЕ НА:

ИНТ БИЛ ДО ТЕЛЕФОНА, ДО НЕГО КАТИ

Той току-що е взел телефона от ръцете на Кати и разговаря с телефонистката.

ТЕЛЕФОНИСТКА (в слушалката, смее се)

Обещавам на никого да не го казвам.

БИЛ

Номерът е 555...

ИНТ КАТИ, СЕДНАЛА В КРЕСЛОТО НА БИЛ, БЛИЗЪК ПЛАН

КАТИ (довършва) — 4408

ИНТ ТЕЛЕФОНЪТ, БП

Треперещите пръсти на КАТИ започват внимателно да набират номера и ние чуваме съответния звук: 555—4408

ИНТ КАТИ, В СТАРОТО КРЕСЛО НА БИЛ, БП

Тя затваря очи, когато телефонът започва да звъни. Лицето ѝ е изпълнено с агонизираща смесица от надежда и страх. Само още един шанс да предаде жизненоважното съобщение, казва лицето ѝ... само още един шанс.

КАТИ (тихо)

Моля... моля...

ГЛАС НА ЗАПИС (по телефона)

Набрали сте номера на закрит телефон. Моля затворете телефона и се опитайте да наберете номера отново. Ако ви е нужна информация...

КАТИ отново затваря телефона. По страните ѝ се стичат сълзи. Камерата се отдалечава и се насочва към телефона

ИНТ ТЕЛЕФОНЪТ, ДО НЕГО КАТИ И БИЛ, РЕПРИЗ

БИЛ

Значи някой си е направил майтап. Или пък някой е бил толкова разстроен, че е набрал погрешен номер... „през трепкащото було на сълзите“, както бихме казали ние, ветераните-драскачи.

КАТИ

Не беше майтап и не беше грешка! Беше някой от семейството!

ИНТ КАТИ (ОТ НАШИ ДНИ) В КАБИНЕТА НА БИЛ

КАТИ

Да. Беше някой от семейството. Съвсем близък роднина. (Пауза)
Аз самата.

Тя изведенъж запраща телефона през стаята. После започва пак да хлипа и слага ръце върху лицето си. КАМЕРАТА СЕ ЗАДЪРЖА за миг върху нея, после бавно се отдалечава към:

ИНТ ТЕЛЕФОНЪТ

Той лежи на килима, изглежда едновременно красив и зловещ. КАМЕРАТА СЕ ПРИБЛИЖАВА ДО МБП — точките на слушалката пак заприличват на огромни, тъмни бездни. Задържаме, след това

ЗАТЪМНЕНИЕ.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.